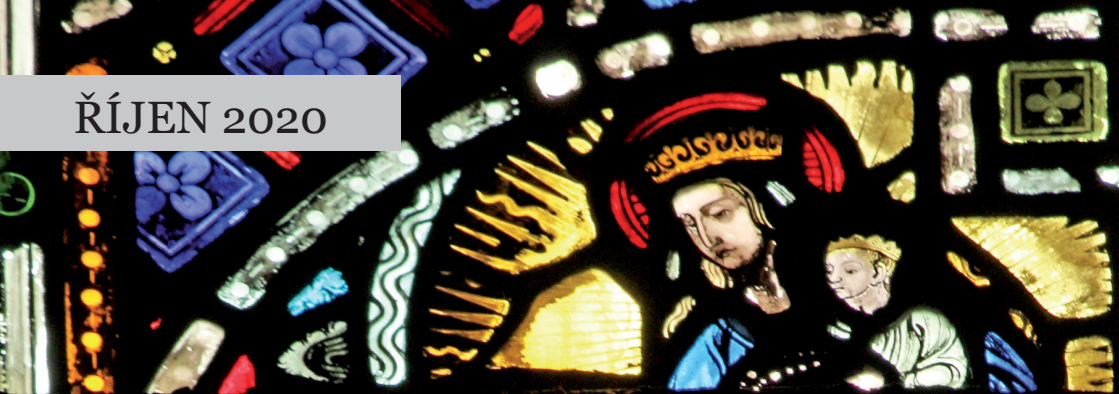

ŘÍJEN 2020

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Obsah

- P. Vladimír Josef Slámečka OP: Úvodní slovo
S hořícím srdcem a jasnou myslí | **2**
- Výzva magistra řádu k triduu pokání a modlitbě | **4**
- Růžencová pouť v Uherském Brodě | **4**
- Setkání dominikánské rodiny | **5**
- Stálé studium – podzim 2020 | **6**
- Zemřel fr. Ignác Bürgl OP | **6**
- Obláčka bratra Josefa | **6**
- Studijní týden kleriků | **7**
- Staronová generální představená kongregace | **8**
- Ocenění pro SM Robertu OP | **8**
- Tábor se svatými kolem Jablonného | **8**
- Kongregační den 12. září 2020 | **10**
- Sliby u zdislávek | **12**
- Christus in vobis, spes gloriae
List Magistra rehole na slávnost sv. Dominika | **13**

S hořícím srdcem a jasnou myslí

*V růženci nám
byla darována
mocná zbraň,
která smiřuje,
uzdravuje
a proráží nebesa.*

Tenhle příběh se odehrál hodně dávno. Ještě v dobách, kdy na Pyrenejském poloostrově bojovali křesťanští rytíři s Maury. A chlapec, který teď prosil Hvězdu jitřní a Královnu nebes v prastaré kapliče nad Caleruegou, kde všechno vonělo mateřídouškou, tymiánem a rozmarýnou, a který v rukou svíral modlitební šňůru, se znovu v myslí vynořilo babiččino vyprávění. To když mu ji dávala... jako vzácnou relikvii, jako památku na svého otce... kterého on nikdy nepoznal, ale o jehož statečnosti a chrabrosti nikdy nepochyboval... ostatně ani jako o svém tatínkovi, kterého tolik miloval. Bylo to ve Svaté válce, když babiččín tatínek jako mladý udatný rytíř bojoval a byl raněn. Maurská šavle ho ťala do ramena, kůň ho táhl v třmenech po zemi... Bůh ví kam z toho bojiště. Probudil se až v jakési jeskyni, celý od krve a promáčený, rameno nesnesitelně bolelo, když si uvědomil, že se nad ním sklání maurský rytíř, skoro ještě chlapec, ale také zraněný, ale jak hrozný! Křesťané mu vyřízli jazyk... Bylo to strašlivé... a bylo to zároveň tak krásné, jak se ti dva snažili navzájem ulehčit utrpení jeden druhému. Křesťanský rytíř sháněl pro maurského chlapce mléko a opatrně mu je kapal do zraněných úst. Ale rána byla strašná a Maur umíral... a svíral v náručí křesťanského rytíře, který už dávno nebyl jeho protivníkem, ale přítelem a bratrem. Až to zraněné rameno moc bolelo. Ale než zemřel, z posledních sil vytáhl z kapsy svoji modlitební šňůru a dal ji svému dobrodinci. Křesťanský rytíř věděl, co to je, stejně jako všichni Kastilané. Věděl, že na té šňůře mus-

limové odpočítávají 99 jmen Nejvyššího... Když bratr Maur zemřel, rozpůlil pradědeček tuhle šňůru, s polovinou ho pohřbil a polovinu si nechal jako vzpomínku na něj. A na té krásné maurské šňůře od té doby počítával, kolikrát pozdravil svým „Ave Maria“ nebeskou Matku. Nosil ji stále u sebe... a myslel na Matku Boží, na své drahé, ale i na onoho chlapce Maura, který mu tehdy zachránil život. A když sám umíral, daroval ji své dceři a chtěl, aby se modlitební šňůra předávala v rodině z generace na generaci.

Chlapec se zamyslel. Když mu ji babička předávala, chtěla, aby se on stal dědicem této vzácné relikvie. I on bude jednou rytířem, i on bude bojovat za svého Suveréna. Ale teď je ještě příliš mladý na to, aby bojoval. Musí se učit, studovat... aby byl odvážným rytířem, *mužem s hořícím srdcem a jasnou myslí*. Ale musí se především modlit. Slunce se už sklánělo k západu, když chlapec zdravil Královnu nebes, Paní Kastilie, Paní ze Silos... a aniž si to snad uvědomoval, držel v ruce prastarou šňůru a mimoděk odpočítával padesát andělských pozdravení. A viděl ty dva, svého pradědečka a jeho maurského bratra, jak se radují v nebeské slávě, a viděl zástupy svatých, a viděl samotnou Královnu nebes. A najednou pochopil, že ta šňůra, kterou drží v ruce, je mocnou zbraní. Ale ne takovou, jakou nosili za opaskem rytíři, aby zabíjeli, ale zbraní, která smiřuje, uzdravuje a proráží nebesa... a najednou uviděl zástup bratří s touhle šňůrou za opaskem, kteří obklopovali Boží Trůn a zpívali Hospodinu novou píseň.

Najednou se mu ze všeho zatočila hlava. Byla už skoro tma, když se svým oslíkem, kterému říkal Stříbráček, pomalu scházel kamenitou cestou mezi vinicemi dolů do vesnice, kde stál jejich hrad. V ruce stále svíral šňůru, ale tehdy tomu Domingo ještě moc nerozuměl a už se opravdu moc těšil, až obejmě milovaného tatínka a maminku, svoje bratry, zvláště Manesa, s kterým sdílel světnici, a po dobré večeři půjde spát. Jednou si na tenhle večer vzpomene, až jako kněz přepásá svoje syny opaskem s modlitební šňůrou svého pradědečka a pošle je jako *bratry s hořícím srdcem a jasnou myslí* do celého světa, aby ho získali pro svého Pána. Vybavené zbraní... které jsme si mnohem později navykli říkat růženec!

Podle románu Vojtěšky Mazálkové „Domingo“
zpracoval P. Vladimír Josef Slámečka

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC 2.0)

Výzva magistra řádu k triduu pokání a modlitbě

Magistr řádu zve dominikánskou rodinu, aby se připojila k „triduu pokání“ ve dnech 4.–6. října. Každá komunita nechť si určí formu společně konaného komunitního pokání. V tyto dny chceme Bohu nabídnout následující úmysly: 1) vykoupení pro ty, kteří zemřeli během pandemie; 2) za jejich zarmoucené rodiny; 3) za ty, kdo i nadále trpí následky pandemie; 4) a za ty, kteří se snaží zmírnit jejich utrpení.

Dne 7. října 2020 na svátek Panny Marie Růžencové ve 20.00 místního času je pak dominikánská rodina pozvána k modlitbě slavných tajemství růžence, jež má být pokud možno vysílána živě.

rosarium@curia.op.org

Růžencová pouť v Uherském Brodě

Foto: <http://ub.op.cz>

sobota 3. 10. 2020

14.45 modlitba růžence; 15.30 mše svatá; 18.00 průvod se svícemi od farního do klášterního kostela; 18.30 mše svatá farnosti; 21.00–23.30 noc mládeže s Marií (adorace, modlitba chval, růženec, setkání s knězem)

neděle 4. 10. 2020

6.00 mše svatá (P. Damián Němec OP); 7.30 mše svatá (P. Svatopluk Pavlica); 9.00 mše svatá ve slovenském jazyce (P. Cyril Molnár OP); 10.00 průvod krojovaných poutníků od GJAK do klášterní zahrady; 10.30 mše svatá (Mons. Antonín Basler, pomocný biskup olomoucký); 14.00 loretánská litanie a svátostné požehnání; 15.00 mše svatá kněžského semináře; 18.00 mše svatá

<http://ub.op.cz/ruzencova-pout>

Setkání dominikánské rodiny

Olomouc 17. října 2020

Letošní setkání dominikánské rodiny SeDoR 2020 proběhne v olomouckém klášteře bratří v sobotu 17. října 2020 ve znamení oslav 800 let od narození svaté paní Zdislavy.

Program:

9:00 růženec

9:30 mše svatá

10:30 malé agapé

11:00 sr. Benedicta Hübnerová OP: Svatá paní Zdislava

13:00 oběd v klášteře bratří

15:00 skupinky

1. fr. Pavel Mayer OP: Zdislavské misie

2. sr. Benedicta Hübnerová OP: Prohlídka historické Olomouce

3. František Falkenauer: Trvalá formace laiků a představení podkladů pro kapitulu

17:00 nešpory

afterparty

Součástí letošního SeDoRu také bude večerní afterparty pro (nejen) mladé z (nejen) dominikánské mládeže. Chtěli bychom tím utužit a dále více podchytit dominikánskou mládež. Proto prosíme ty z vás, kteří máte okolo sebe nějakou dominikánskou mládež, abyste ji na tuto akci pozvali, a všichni jste na tento „noční“ SeDoR zváni! Přespat bude možné od pátku až do neděle za dobrovolný příspěvek v klášteře bratří (metodej@op.cz). Prosíme o včasnou rezervaci ubytování.

Informace k SEDORu se budou průběžně doplňovat a upřesňovat. Sledujte prosím web op.cz nebo laici.op.cz.

Pořadatele je možno kontaktovat na e-mailu: opolomouc@gmail.com.

Na SEDOR je nutné se přihlásit nejpozději do 9. 10. 2020 pomocí přihlašovacího formuláře, který najdete na webu laici.op.cz

Stálé studium – podzim 2020

Pravidelné setkání stálého studia se uskuteční v Praze 21. listopadu 2020. Přednášet bude pan Tomáš Machula, který během dopolední přednášky představí svou knihu *Tomáš a jeho sumy*. Tato kniha je vhodným uvedením do myšlení a teologie svatého Tomáše zvláště pro ty, kteří neměli možnost systematičtějšího uvedení do teologie andělského učitele.

Zemřel fr. Ignác Bürgl OP

V úterý 1. září v ranních hodinách zemřel v nemocnici ve Šternberku fr. Ignác Petr Bürgl OP. Během celého měsíce srpna, kdy byl hospitalizován, opakovaně přijal uzdravující a posilující svátosti.

Narodil se 15. června 1966 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 20. června 1998 v Olomouci. Působil v Olomouci, Uherském Brodě a v Jablonném v Podještědí.

Pohřeb bratra Ignáce se konal v sobotu 5. září ve farním kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů v Olomouci-Hodolanech. Zádušní mši předsedal otec Dominik kardinál Duka OP. Poté bylo tělo fr. Ignáce uloženo do řádové hrobky na Ústředním hřbitově v Neředíně. R. I. P.

Obláčka bratra Josefa

Jak velí stará dominikánská tradice, o svátku svatého Augustina, otce zakladatele a předního patrona řehole bratří kazatelů, vykročil bratr Josef Maria Dolák cestou zasvěceného života. Pod střechou klášterního kostela svatého Dominika ve Zvolenu přijal řádový hábit a jméno snoubence Mariina. Bohoslužbu slova vedl sám otec Damián Mačura, provinciál slovenské dominikánské rodiny, který po Josefově boku oblékl do hábitu i novopečeneho bratra Angelika Maria Baláže, nového člena slovenské provincie.

Vedle početného zastoupení bratrů ze Slovenska se obláčky noviců zúčastnili i čeští dominikáni, v čele s otcem Janem Rajlichem a Jindřichem Poláčkem, kteří mladého Josefa předešlý rok doprovázeli. Nyní je bratr Jo-

Foto: Marek Harazin

sef zanechán ve zvolenském klášteře coby novic, kde bude žít v komunitě bratří a připravovat se na budoucí studia a život podle vzoru svatého Dominika. Za rok bude postaven před rozhodnutí prvních slibů, kde se bude moci zaslíbit Kristu a Panně Marii.

Petr Novák

Studijní týden kleriků

Klerici české a slovenské provincie absolvovali v Olomouci na konci července studijní týden pod vedením našeho bratra fr. Efrema Jindráčka OP. Hlavním tématem byl spis svatého Tomáše *De ente et essentia*.

Staronová generální představená

Na 19. generální kapitule České kongregace sester dominikánek konané v Bojkovicích byla v sobotu 25. července za (staro)novou generální představenou zvolena SM Krista Chládková. Za členky generální rady kongregace byly zvoleny SM Bernadeta Prášková OP, generální vikářka, SM Dominika Kubíková OP, S Marie Kašparová OP, SM Guzman Valentová OP. Provázejme sestru Kristu, novou generální radu i všechny sestry z kongregace modlitbou.

Ocenění pro SM Robertu OP

Jedenáct žen si odneslo Řád Elišky Přemyslovny za rok 2020. Mezi nimi i naše sestra Roberta Ševčíková OP.

Za účasti pražského arcibiskupa Dominika Duky a dalších významných hostů se uskutečnil 6. ročník předávání řádů Elišky Přemyslovny ženám působícím v různých oblastech společenského života. Tak jako ve všech předchozích ročnících předával ocenění prezident Nadačního fondu Elišky Přemyslovny Augustin Karel Andrlé Sylor.

Mezi oceněnými ženami za rok 2020 je i SM Roberta Ševčíková OP, která nyní působí u hrobu Paní Zdislavy v Jablonném v Podještědí a vede zde Centrum pro rodiny.

Tábor se svatými kolem Jablonného

V klášteře bratří dominikánů v Jablonném v Podještědí se pod vedením bratří dominikánů a sester dominikánek a jiných dobrovolníků uskutečnil od 8. do 14. srpna 2020 další ročník Letního dominikánského tábora. Tématem celého tábora bylo motto: *Se svatými kolem Jablonného*. Jelikož jsme v průběhu tábora slavili jednu liturgickou slavnost za druhou, mohly si i děti vyzkoušet (jak teoreticky, tak prakticky) mnoho dobrých skutků, které konaly po příkladu světců, jež jsme si tyto dny připomínali (sv. Dominik, sv. Vavřinec, sv. Klára, sv. Zdislava, P. Marie). Děti se učily vytvářet přátelské vztahy mezi kamarády, zakoušet (mít) vztah k Bohu a k duchovním hodnotám, a také vztah k lidem, které měly potkat jak během tábora, tak i později na svých životních cestách.

Během tábora jsme s dětmi navštívili několik starších babiček, které už žijí bez svého milovaného manžela. Pak jsme zavítali k jedné rodině v Jablonném, v Janovicích a ve Zdislavě. Milého přijetí se nám dostalo v infocentru, u pana starosty Jiřího Rýdla a paní tajemnice Daniely Patorkové. Těmto lidem donesly děti jak svůj úsměv, tak vlastnoručně upečený chléb a vodu ze Zdislavské studánky. Po nedělní mši svaté děti předvedly krátké divadlo o životě svaté Zdislavy. Hrály tak upřímně, až to mnoho z nás dojalo až k slzám. V den svatého Vavřince mezi nás přišel nově vysvěcený jáhen Petr Jurkulák, který pracuje jako vězeňský kaplan ve věznici ve Stráži. Viděli jste už někdy jáhna, který má na sobě dalmatiku a v ruce drží obušek nebo vězeňská pouta? Já už ano :-)

K pořádnému létu patří také trocha dobrodružství. Během jednoho dopoledne, když jsme absolvovali výšlap na zámek Lemberk, jsme cestou potkali nejen postavu dobré paní Zdislavy, ale i loupežníka a karetního podvodníka, který téměř všechny děti obral o dar dobrého svědomí, který ten den měly děti v podobě malého míčku získat. Děti sbíraly v průběhu tábora míčky neboli dary (dar společenství, dar oběti, dar služby, dar modlitby aj.), které měly být na konci tábora sečteny. Stezku odvahy (za níž měly děti dostat míček – dar odvahy) jsme připravili v prostorách klášterního ambitu a v klášterním podzemí. Ke spokojenosti nás všech se můžeme těšit na další letní tábor, který se uskuteční v Bílých Karpatech.

SM Roberta Ševčíková OP

Foto: Sestry dominikánky

Kongregační den 12. září 2020

Při prvních úvahách, jak pojmout tento článek, mi přišlo vhodné uvést, kolikátý kongregační den jsme vlastně letos slavily. Zdálo se to jednoduché, stačí se zeptat mladých pamětnic a za krátký čas od nich získám spolehlivý údaj v podobě řadové číslovky. Byla jsem však na omylu, historie kongregačního dnu se nenechala jen tak odhalit a bylo potřeba zapříst hovory plné zajímavých vzpomínek, a to hned s několika sestrami, a projít řadu oběžníků generálních představených.

Vystopovat počátky kongregačních dnů je komplikované. Z velké části jsou spojeny s oslavami jubileí vzniku kongregace (12. září 1889) a s touhou sester scházet se i napříč komunitami a strávit spolu delší čas. V roce 2009, kdy si kongregace připomínala své 120. narozeniny, se na konci srpna konala víkendová kongregační pouť k hrobu svaté paní Zdislavy v Jablonném v Podještědí, kam se část sester dostala dopravními prostředky a část putovala pěšky z Liberce. O kongregačním dni zatím nepadla ani zmínka, ale již se zde rýsovala osa programu – mše svatá, duchovní program (modlitba u hrobu paní Zdislavy, pouť ke studánce), večerní adorace a následně táborák se špekáčky. Sestra Terezie Dvořáková OP vzpomíná: „Bylo to úžasné, že jsme mohly být všechny spolu, moc se nám to líbilo. Tam jsme se také rozhodly, že se takto budeme setkávat. Zároveň jsme do toho ale chtěly zapojit i starší sestry, které už by nikam mimo svůj domov nemohly dojet.“

Několik let se však žádné setkání v tomto duchu nekonalo, ale z myslí i srdcí sester omračující zkušenost z Jablonného nevyprchala. Pravidelné setkávání se týkalo hlavně sester v generální radě a převorek a představených domů, ale idea otevřeného setkání všech sester pomalu zrála. Dalším silným impulzem byl rok 2015, kdy se slavilo 126. výročí vzniku kongregace. Samozřejmě není toto jubileum nijak obzvlášť kulaté, ale ze vzpomínek sester vyplývá, že touha po setkání tohoto typu byla již rok předtím, kdy kongregace slavila 125 let, ale zároveň probíhala generální kapitula a na další organizování již nezbyl čas ani síly. Hned další rok se tedy většina sester shromáždila ve Střelících ke společné oslavě. V tomto roce se tedy naplnila vize z roku 2009, aby byly na setkání účastny i nejstarší sestry, které žily a žijí ve Střelících a Střelice se od tohoto roku staly tradičním místem setkání.

První kongregační den se vším všudy včetně názvu na sebe nenechal dlouho čekat – konal se od 9. do 11. září v roce 2016, samozřejmě ve Střelících. Program se již opíral o stejné pilíře, jako je tomu dnes. Páteční večer byl víceméně příjezdový den plný vítání a setkávání. Hlavní pozornost byla

Foto: Sestry dominikánky

soustředěna na sobotu, kdy byla přednáška, beseda s generální představenou, po obědě zotavení s příspěvky z jednotlivých komunit, adorace a táborák se špekáčky. Hlavním bodem nedělního programu byla mše svatá, oběd, zotavení a odjezd. Ještě téhož roku na podzim bylo ustanoveno, že termín kongregačního dne bude nadále spojován s datem založení kongregace (víkend po 12. září), s vědomím toho, že stanovený termín může být kvůli začátku školního roku pro sestry působící jako pedagožky komplikací.

Z předloženého vyplývá, že letos jsme slavily VI. či V. kongregační den. Osobně bych se přiklonila k vyššímu číslu, tedy započítala bych i rok 2015, i když tak ještě nebyl titulován. Zásadním kritériem je také místo konání, protože díky zvolení Střelice se setkání mohou účastnit opravdu všechny sestry, včetně nemohoucích. Letos jsme tak vytvořily společenství ve věkovém rozpětí od 27 do 93 roků. Rozdíl až 66 let mezi námi jsme vnímaly jako přínos, nezabránil nám v tom, abychom se potkaly, projevíly o sebe zájem, navzájem se vyslechly a ledacos prodiskutovaly.

Dnem příjezdu byl pro většinu sester pátek 11. září. Večer se kromě povídání a her odehrála jedna důležitá a radostná událost – do Střelice se z Plzně nastěhovala sestra Kateřina Jochcová OP. V sobotu dorazily i sestry z dalších komunit. Chyběly nám „jen“ sestry z Jablonného, které si v době turistické sezóny nemohly dovolit opustit službu v našem společném domi-

nikánském poutním místě u hrobu paní Zdislavy. Dopolední program byl vyplněn podnětnou přednáškou sestry Dominiky Kubíkové OP na téma *Revize stanov kongregace z pohledu kanonického práva*, po níž následovala diskuze. Odpoledne měla každá komunita příspěvek, ve kterém se snažila postihnout aktuální stav a dění ve vlastní komunitě a představit ji tak ostatním, a to formou prezentace, fotografií i kvízu. Obzvláště starší sestry tak mají možnost se v ucelené podobě dozvědět o fungování jednotlivých míst, kam už se samy podívat nemohou. Pro večerní moderovanou adoraci byl zvolen citát z knihy proroka Izajáše (Iz 52, 6–10) doplněný o několik písní. Poté následoval táborák a opékání špekáčků, což je na každém kongregačním dni velmi oblíbená disciplína. Část sester se pak vydala na cestu domů. V opačném směru přijela sestra Guzman Valentová OP, která se zrovna vracela od Jadranského moře, kde dávala na jachtě exercicie. O své zážitky, zkušenosti a poznatky se s námi podělila při nedělním zotavení. Dále už následovalo loučení a odjezdy sester do domácích komunit.

Letošní kongregační den s sebou přinesl mnoho milých setkání, obohacení napříč našimi komunitami i generacemi a vědomí, že jsme jedno v různosti a pestrosti našich osobností, životních situací a zaměření. Je na místě poděkovat střelické komunitě a všem organizátorům za vytvoření takových podmínek, aby mohl být kongregační den dnem všech. Při pátrání po počátcích kongregačních dnů vysvitla ještě jedna zásadní skutečnost – nadarmo bychom si lámali hlavu s hledáním konkrétního roku, kdy se kongregační setkání zrodilo, a konkrétní sestry, která by byla jeho „matkou“. Spíše pozorujeme spontánnost, lehkost a postupné utváření. Lépe je to vyjádřeno zde: „Vítr vane, kam chce, a ty slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází ani kam jde. Tak je tomu s kýmkoli, kdo se narodil z Ducha.“ (Jan 3, 8)

SM Vincenta Vodáková OP

Sliby u zdislávek

S radostí a vděčností v srdci oznamujeme, že v roce, kdy slavíme 800 let od narození svaté paní Zdislavy, 28. září 2020 při mši svaté v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí, kandidátky Sekulárního institutu Dílo blažené Zdislavy Eva Dominika Dominiková st. ze Vsetína a Ing. Bc. Ludmila Alžběta Uherská Šarišská z Plzně složily první sliby na jeden rok do rukou představené a spirituála P. Antonína Krasuckého OP.

V tento den všechny sestry Díla blažené Zdislavy obnovily své časné i doživotní sliby.

Christus in vobis, spes gloriae

List Magistra rehole na slávnosť sv. Dominika

Milí bratia a sestry,

O Spem Miram! Vzácna nádej! Toto je náš hymnus ku sv. Dominikovi, otcovi a prvému bratovi našej rehole.

Zvyčajnými obrazmi, ktoré vyvolávajú nádej, sú novonarodené dieťa, žiarivý úsvit, jarné kvety a ovocie, zobrazenie nového života a nových začiatkov. Možno v tejto dobe globálnej pandémie by obrazom, ktorý by určite signalizoval nádej, bola očkovačacia vakcína pre COVID-19! Nuž, mnohým by sa mohlo zdať divné, že naša pieseň nádeje pripomína okamih, keď Dominik odišiel z tohto sveta, čas, keď bratia majú slzy v očiach namiesto úsmevu na perách – *O spem miram quam dedisti mortis hora te flentibus*. Dominik v ich srdciach vzbudil nádej, pretože sľúbil, že bude aj naďalej užitočný pre bratov a sestry, sľúbil, že sa za nás bude prihovárať a preto svojimi modlitbami zostane s nami. Ale toto je len jedna strana príbehu. Prítomnosť modliacich sa bratov v hodinu jeho smrti musela tiež vliat' nádej Dominikovi. V tom konečnom okamihu ľudskej konečnosti nebol Dominik sám. **Prítomnosť bratov a Dominikom sľúbenej prítomnosti po smrti im navzájom dala nádej a útechu.** „Latinské slovo *con-solatio*, „útecha“, naznačuje *prebývanie spolu* s druhým v jeho samote, aby ňou už nebola“ (*Spe salvi*, 38).

Hrozilo, že nás karanténa a prísne obmedzenia, ktoré sme zažili alebo stále zažívame v rôznych časoch a v rôznych spôsoboch, privedú do zúfalstva a izolácie. Zdalo sa, že sú v rozpore s našimi pastoračnými inštinktmí, aby sme boli s ľuďmi. Tieto opatrenia sme však dodržiavali pre ich správne vedecké a etické dôvody. Potešilo ma, keď som sa do počul o tvorivých spôsoboch, ktorými sme sa snažili „byť spolu“ a byť „s našimi ľuďmi“ aj napriek týmto obmedzeniam. Určite sa osobná prítomnosť nedá ničím nahradiť, ale našli sme iné spôsoby, aby sme pre ostatných boli prítomní. My, na generálnej kúrii, sme sa dokázali stretávať s provinciálmi zo všetkých regiónov, s regentmi štúdií a s niektorými komisiami bez nepríjemností spojenými s kontrolami na letiskách! Naši profesori a študenti ukončili akademický rok prostredníctvom virtuálnych prostriedkov. Mnohé naše vzdelávacie inštitúcie nasledujúci semester zažijú implementáciu kombinovaného vzdelávacieho systému, teda kombináciu osobnej a virtuálnej účasti na prednáškach. Na jednej fotografii som videl bratov z jedného konventu pri

univerzite, ako sa snažia čo najlepšie zvládnuť „Blackboard Learning Management System“. Hrdinské úsilie týchto profesorov (z ktorých niektorí nie sú až takí mladí) stať sa kompetentnými „digitálnymi migrantmi“ pre dobro svojich študentov sú znakom nádeje!

Sú bratia, ktorí čelili nebezpečenstvu kontaminácie službou chorým, a pritom dodržiavali potrebné preventívne opatrenia, aby nedošlo k prenosu vírusu v ich komunitách. Naši bratia v Santa Maria Maggiore tu v Ríme, ako kolégium penitenciárov, naďalej vysluhovali sviatosť zmierenia aj počas prvej fázy prísnych opatrení. Br. Chris Gault, ktorý bol pred vstupom do rehole lekárom, dostal od svojho predstaveného povolenie dočasne sa vrátiť k lekárskej praxi, aby pomohol unaveným lekárom liečiacim pacientov s Covidom-19. Sú bratia a sestry, ktorí pomáhali slovami povzbudenía a nádeje prostredníctvom telefonického poradenstva. Telefonoval som s bratom Brunom Cadoré na jeho narodeniny 14. apríla, keď mi jemne naznačil, že musíme ukončiť náš rozhovor, pretože ako dobrovoľný poradca by čoskoro mal prijímať hovory presmerované poradenskou linkou vo Francúzsku. Väčšina bratov a sestier kázala a modlila sa s ľuďmi prostredníctvom rôznych digitálnych iniciatív. **Momenty krízy sa môžu stať v skutočnosti príležitosťami milosti a momentmi tvorivosti.** V čase talianskeho moru (1629–1631) brat Timotej Ricci (†1643) založil v roku 1629 pri dominikánskom konvente v Bologni *Bussola del ora perpetua del Rosario*.¹ Pobožnosť *večného ruženca* sa zrodila uprostred moru. Som vám všetkým vďačný za to, že ste sa k nám pripojili počas Medzinárodného ruženca dominikánskej rodiny 29. apríla 2020, ktorý organizoval brat Lawrence Lew, generálny promótor pre ruženec.

Naši bratia z celého sveta uverejnili teologické a biblické úvahy o rôznych aspektoch pandémie, liturgických sprievodcov na domáce slávenie Veľkonočného tridua, pokyny pre bezpečné a dôstojné slávenie sviatostí atď. Pripomeňme si, čo brat Timothy Radcliffe napísal v knihe *The Well-spring of Hope*: „Štúdium je samo o sebe skutkom nádeje, pretože vyjadruje našu dôveru, že naše životy a utrpenie ľudí majú zmysel. A tento zmysel k nám prichádza ako dar, ako Slovo nádeje s prísľubom života.“ Intelektuálne poslanie rehole a jeho poslanie kázať *Veritas* je dôležitým protijedom proti inej škodlivej pandémie – falošným správam (*fake news*) a polopravdám, ktoré sú v skutočnosti poloklamstvami.

¹ Viliam Štefan Dóci OP, *Die seelsorgliche Tätigkeit der Kaschauer Predigerbrüder. Ein Dominikanerkonvent im Ambiente von Pfarrei, Stadt und Staat im 18. Jahrhundert*, Berlin–Boston 2018, s. 113 (Viliam mi poskytol anglický preklad).

Vy, milí bratia a sestry, ste znakom nádeje pre Cirkev a ľudskú rodinu v tom, ako ste sa snažili nakŕmiť „hlad“ zosilnený pandémie: hlad po Eucharistii (a sviatostiach), hlad po solidarite a súcite, hlad po jedle a pití. Sú členovia dominikánskej rodiny, ktorí získavali prostriedky pre potreby chorých, a tí, ktorí sa o chorých starali. Naši bratia a sestry v mnohých krajinách sa snažia zmierniť utrpenie spôsobené pandemiou a, podobne ako v Brazílii, rozoznať sociálne neuhy, ktoré zhoršujú šírenie nákazy.

Foto: Wikipedia, Estelle Oloresissimo (CC BY-SA 4.0)

Pri tejto pandémii sme stratili bratov a sestry. V „normálnych“ časoch sa stretávame okolo postele umierajúcich členov. Jeden mladý brat sa pozdieľal, že je smutný a šokovaný, že sa nemohli rozlúčiť s bratom, ktorý mal zomrieť v nemocnici. Naše srdcia sú zdrvené myšlienkou, že keď sme predtým boli schopní byť prítomní pri umierajúcich a ich príbuzných, tak teraz nemôžeme urobiť to isté pre brata a sestru z dôvodu zdravotných obmedzení. Napriek tomu sme stále plní nádeje. **Nádej je založená na istote, že nás Boh nikdy neopustí. Nádej je istota, že Boh zostáva „v radostných, bolestných, slávnostných tajomstvách a v tajomstvách svetla“ našich životov.** Jeden kňaz povedal pozostalej rodine jedného zavraždeného tínedžera: „Ak chcete vedieť, kde je Boh, keď sa nám takéto tragické veci stanú, môžem len povedať, že plače, trpí a umiera s vami.“ Pápež František nám pripomína: „Nádej nevyprchá, pretože je založená na Božej vernosti“. **Nádej je Kristus v nás** (Kol 1, 27).

O Spem Miram! Dominik smelo sľúbil, že bude pre nás užitočný, pretože mal veľkú nádej, že bude bližšie ku Kristovi v spoločenstve blažených. Budúci rok oslávime výročia 800. rokov tohto sľubu. Ťažkosti, ktorým v súčasnosti čelíme, nás viedli k tomu, aby sme prehodnotili náš plán, ktorý sme zaslali v januári 2020. Dúfame, že vám budeme môcť revidovanú verziu oznámiť čoskoro.

Váš brat,

*fr. Gerard Francisco Timoner III, OP
Magister rehole
Rím, 8. augusta 2020*

Co by vás ještě mohlo zajímat:

- fotografie z obláčky bratra Josefa
<https://dominikani.sk/reholna-obliecka-dominikanskych-novicov/>
- informace o programech platformy Dominikánská 8
<http://www.dominikanska8.cz/>
- blog sestry Růženy OP z Lysolají | <https://monialesopcz.blogspot.com/>
- novinky našeho knihkupectví Oliva | <http://www.oliva.op.cz/>
- záznamy z knižních salónů nakladatelství Krystal OP
<https://krystal.op.cz/poslechnete-si/>
- cyklus olomouckých dominikánů „Boží Slovo však spoutáno není...!“
<https://www.youtube.com/channel/UCFhR5Lpg6ukDbTQhOP7flaQ>
- cyklus pražských dominikánů „O čem bys kázal?“ | https://www.youtube.com/channel/UCXgghtPJapWwLM_r6zKJXOw
- Filosofie (asi) za minutu, projekt Katedry filosofie a religionistiky Teologické fakulty v Českých Budějovicích představující nejzákladnější informace o filosofii, na kterém se podílí také náš terciář Tomáš Machula | <https://www.fizami.cz/>

OPusculum

Časopis české dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko České dominikánské provincie

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)

S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)

SM Guzmána Valentová OP (guzmana@dominikanka.cz)

Lenka Bernadetta Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)

Jiří Reginald Machačík (machacik@volny.cz)

Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Fotografie na obálce:

1. s. | Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC 2.0)

2. s. | Obláčka bratří. Foto: Marek Harazin; Studijní týden kleriků. Foto: Archiv OP

3. s. | Nová generální rada kongregace; Kongregační den. Foto: Sestry dominikánky

Bankovní spojení pro dary: č. účtu: 268154211/0300 v.s.: 290

Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2020

<http://opusculum.op.cz>

Z obsahu

S hořícím srdcem a jasnou myslí

Výzva magistra řádu k triduu pokání a modlitbě

Setkání dominikánské rodiny

Zprávy z kongregace

Sliby u zdislávek

List magistra řádu na slavnost svatého Dominika

<http://opusculum.op.cz>

Adresa redakce:

OPusculum

Klášter dominikánů Olomouc

Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2

e-mail: opusculum@op.cz

Výtisk zdarma. Distribuce za cenu poštovního a balného. Objednávky na adrese redakce.